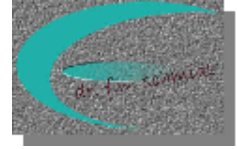

Histo-visie

Markante gebouwen

Heerengracht 6

Deze woning heeft toebehoord aan de Telvorens. Het huis was één van de panden op rij die in bezit van deze

familie was. Zij vestigden zich in Hasselt aan het eind van de zestiende eeuw. Toen had de familie een geestelijke achtergrond. In de zeventiende eeuw kregen de Telvorens nogal wat invloed in het stadsbestuur. Thijmen bracht het zelfs tot stadssecretaris. En in die hoedanigheid speelde hij

een belangrijke rol in de burgeroorlog van 1657, waarbij de stad zelfs door Zwolle en Kampen belegerd werd. Al eerder waren er toen rond de persoon Telvoren

problemen geweest.

Zo was hij in december 1655 in Zwolle door een sergeant en drie musketiers in hechtenis genomen. Pas toen zijn vermogende schoonvader Cotgen de losprijs van 6.000 gulden had betaald, werd hij weer vrijgelaten.

In de negentiende eeuw was het pand in handen van de familie Appelo, die er een taanderij in onderbracht. Door de toenemende scheepvaart over de Dedemsvaart was er voor dit bedrijf voldoende klandizie.

Het Hooge Huis

In de tweede helft van de zeventiende eeuw werd dit pand door de op 13

augustus 1626 geboren chirurgijn Gerrit Struik bewoond. Hij trouwde met Catelijm Bogermans. Met een bezit van 500 gulden behoorde hij tot de kleine burgerij van Hasselt.

Twee jaar voor zijn dood kwam het pand ("een huijs en were met een bakhuijs en de oven daarin") in handen van Berend Pipardus. In 1681 kocht hij namelijk het halve huis voor 445 gulden. Hij oefende overigens het zelfde beroep uit als Gerrit. In 1692 overleed deze met Hendrikjen Claeszen gehuwde "medicus".

Na zijn dood kwam het waarschijnlijk in bezit van Menso Mensen. Deze in 1649 geboren wolkoopman liet bij zijn dood in 1703 een failliete boedel na. Een naar aanleiding hiervan gemaakte inventarislijst is bewaard gebleven.

Niet lang na de dood van Menso moet het huis in handen zijn geraakt van

burgemeester Frederik van Benthem (Gedoopt op 6 augustus 1656 en begraven op 9 mei

Hoge Huis" genoemde woning weer namens deze instelling aan P.D. Suerdfeger verkocht. In

Zwarte-waterkant tevens dienst deed als waterkering.

In de muur van het vischpoortje is nog de uitsparing te zien waar de dikke sluitbalk inviel. Ook de twee scharnierhaken zijn nog aanwezig.

Aan de buitenkant van het poortje is een kanonskogel ingemetseld. De kogel herinnert aan de belegering van 1657. De stad werd toen door Kampen en Zwolle beschoten. Men telde in totaal zo'n 700 inslagen. Een oude man en een jonge knaap werden gedood. De schade was aanzienlijk. Een overzicht van de aangerichte vernielingen bestaat nog. De belegeraars moesten namelijk later zelf voor de aangerichte schade opdraaien.

Meer over de historie van Hasselt weten of zien

www.schmidtplanet.info

1727). Na zijn overlijden werd zijn in Zwolle wonende zoon Frederik Hendrik van Benthem eigenaar.

Toen deze in 1755 stierf, wilde men het huis aankopen voor de krijgsraad. De koop ging echter niet door en uiteindelijk werd het voor 530 gulden aan Hendrik Ridderinkhoff (gedoopt op 27 juli 1719 en overleden op 12 januari 1799) verkocht. Deze met Hendrika Hartsuiker getrouwde visser werd vanwege patriottische sympathieën in 1787 als burgemeester afgezet.

Inmiddels was toen het huis voor 450 gulden al doorverkocht aan de uit Zutphen komende stadssecretaris Exalto d'Almaras. Waarschijnlijk deed hij deze aankoop namens de sociëteit van de tobaksplanterij, want in 1801 werd het toen "*Het*

1811 ging de woning wederom in andere handen over.

In 1832 werd het huis door de tapper G. Determan bewoond.

Het waterpoortje

Hasselt was een vestingstad met verschillende bolwerken en kende een drietal hoofdboorten. Deze poort is niet één van deze drie. Deze toegang is gemaakt om een snelle verbinding met het Zwartewater te hebben. Het was natuurlijk lastig om steeds maar te moeten omlopen via de Veerpoort. Bovendien lag deze toegang wat hoger, zodat het vervoer van goederen via die poort wat moeizaam was. Dat deze poort wat hoger lag, had te maken met het feit dat de stadsmuur aan de